
REDE . .

Uitgesproken door Ds. M. L. FICK,

den 6den Mei 1906; en op ver-

zoek van velen gedrukt. = =

669/3163

THE ELECTRIC P. WORKS, P. C. STROOM

De Jongelieden-Vereeniging

VOOR

„Christelijk Streven”.

Wat mij aanleiding geeft om heden uw aandacht bij deze zaak te bepalen, is een boekje dat een tijd geleden verschenen is van de hand van Dr. J. D. du Toit, predikant bij de Geref. Gemeente alhier, met het opschrift: „De Strevers Vereeniging beoordeeld van Geref. standpunt;” maar dat meer een veroordeeling dan een beoordeeling van de zaak is. En wat het Geref. standpunt betreft kan opgemerkt worden dat er Kerken zijn met een Geref. leer, die de Strevers Vereeniging huldigen, en die net zooveel aanspraak hebben op een Geref. standpunt als de Kerk van den Heer du Toit. Een beter opschrift voor zijn boekje zou dus gewis geweest zijn: „De Strevers Vereeniging veroordeeld van ons eigenaardig Geref. standpunt.”

De vraag kwam bij mij op bij het lezen van het boekje: Maar wat kon toch den man bewogen hebben om zoo een verkeerde voorstelling van de zaak te geven? Is het uit onkunde met de zaak? Of kan het zijn dat hij troebel water zoekt te maken waarin hij wil visschen? Of is het dat hij in de Strevers Vereeniging een dwaling ziet waartegen hij zich geroepen acht te waarschuwen? Maar dan wordt zijn Kerk toch niet geplaagd door de

Strevers Vereeniging. En waarom laat hij andere Kerken niet met rust? Verstandiger zou het voor hem geweest zijn had hij den raad van den ouden Gamaliel opgevolgd in deze zaak: „Houdt af van deze menschen, en laat hen gaan; want indien deze raad, of dit werk uit menschen is, zoo zal het gebroken worden. Maar indien het uit God is, zoo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden” (Handelingen 5 : 38 en 39).

Doch dit boekje zou ons nog niet bewogen hebben om iets er omtrent te zeggen, omdat kort na de verschijning ervan een wederlegging van des schrijvers zienswijze omtrent de zaak verschenen is in het Geref. Maandblad, uitgegeven door onze Proff. Marais en Muller te Stellenbosch. Die wederlegging achtten wij genoegzaam en toch hebben wij ook gedacht dat wij niet weer van den Heer du Toit zullen hooren over de zaak. Maar wat gebeurt nu? In zeven kolommen van „Het Kerkblad der Geref. Kerk in Zuid-Afrika” gaat de Heer du Toit voort om op die wederlegging zijn dwaling met betrekking tot de Strevers Vereeniging te verspreiden onder het publiek. En ook beweert de Heer du Toit dat er reeds een 2500-tal van zijn boekjes verkocht zijn als een bewijs dat zijn opvattingen bijval vinden. Maar dan vergete de heer du Toit niet dat er ook niets is dat zoo snel loopt als de leugen. Ook hebben ettelijken van onze gemeenteleden ons gevraagd of zij dan niets van onzen kansel gaan hooren omtrent de zaak. Het is mij zeer onaangenaam om, in deze bedrukte tijden vooral, tegen een Br. in de bediening op te treden, doch de nood is mij opgelegd.

In het eerste Hoofdstuk van het boekje handelt de heer du Toit over „De Strevers Vereeniging en de Kerk,” en daarin gaat hij uit van het standpunt dat de Strevers Vereeniging haar oorsprong heeft in het Methodisme, de richting van de Wesleyaansche Kerk, een Kerk die ook in ons midden zeer bekend is. Nu wij willen niet zoo ver gaan als om te beweren dat de Wesleyaansche Kerk zoo

verkeerd is dat alles wat deelt in haar oorsprong of op haar gelijkt noodwendig moet verfoeid worden. Want welk recht hebben wij om andere Kerkgenootschappen te veroordeelen? Geen Kerk ter aarde toch heeft de waarheid in pacht. Meent men dit van zijn Kerk dan is men bepaald ook Roomsch. Met wijlen Dr. Talmage den grooten Presbyteriaansche leeraar van Amerika nemen ook wij met de grootste vrijmoedigheid aan dat elke Christelijke Protestantische Kerk door God geroepen is om klem te leggen op de eene of andere zijde van de waarheid, opdat zoodoende de volle waarheid moge uitkomen, en moge verrijzen als een gebouw dat bij de voleinding der wereld voltooid zal zijn. //

Maar de heer du Toit maakt deze bewering om aan te toonen dat de Strevers Vereeniging evenals de Methodistische richting een apart lichaam naast de Kerk is. Evenals het Methodisme zou de Strevers Vereeniging ook ontstaan zijn als een protest tegen de doodscheid der Kerk. En zij zou ook letterlijk gelijken op het Methodisme. Als zoodanig dan acht de schrijver van het boekje de Strevers Vereeniging *nadeelig* voor de Kerk, omdat zij het laatste levensbloed van de Kerk aftapt. De Strevers Vereeniging is dan feitelijk een woekerplant of zooals wij zeggen een vogelent, een plant die in een boom groeit, waaruit zij haar kracht put en den boom dus ondermijnt, en als het ware zoekt om langzamerhand in de plaats van den boom te komen. De Strevers Vereeniging is dus een zeer oneerlijke richting. Haar leuze is: „Voor Christus en Zijne Kerk” en al den tijd zoekt zij de Kerk te ondermijnen. Ook zou de Strevers Vereeniging *onnoodig* zijn voor de Kerk omdat de Kerk in al onze geestelijke behoeften voorziet.

Het standpunt echter, naamlijk dat de Strevers Vereeniging haar oorsprong heeft in het Methodisme en daaruit moet worden verklaard, is geheel en al valsch. En wat kan men niet beweren van een zeker standpunt dat men inneemt, en daarbij nog valsche grijpen doet zooals de

heer du Toit die de Strevers Vereeniging verwart met de Studentenvereeniging, die in geen bijzonder Kerkelijk verband staat.

Het Methodisme is ontstaan in den boezem der Episcopaalsche Kerk van Engeland omtrent de helft van de 18de eeuw onder leiding van John Wesley naar wien de Methodistische richting ook genoemd wordt. En de Strevers Vereeniging is ontstaan in het jaar 1881 onder leiding van Dr. Francis Clarke in den boezem van de Indipendente Kerk in de Vereenigde Staten van Amerika, een Kerk die net zoo zeer van de Episcopaalsche als van de Wesleyaansche Kerk verschilt.

Maar verder. Het Methodisme is ontstaan ter wille van de doodsheid die er toen ten tijde heerschte in de Kerk van Engeiand, als een *middel* om herleving te brengen in de Kerk. En de Strevers Vereeniging integendeel is ontstaan als de vrucht van een herleving. Eenige jonge menschen kwamen tot bekeering in de gemeente van Dr. Clarke, en de vraag kwam bij dezen waardigen Godsmen op:—Wat kan ik doen om deze jonge menschen bij elkander te houden en ze een zegen voor elkander en voor anderen in mijn gemeente te maken? Hoe kan ik het water dat er ontsprongen is leiden opdat het nuttig kan zijn voor den akker des Heeren? Wat kan ik ook aan die menschen geven in de plaats van hunne vroegere gezelschappen en ijdele vermaken? Als antwoord op deze vragen kwam de eerste Strevers Vereeniging, die zoo uitstekend in de gemeente van Dr. Clarke heeft gewerkt dat andere gemeenten, ook van andere Kerken, de Vereeniging invoerden. En vandaag geniet de Strevers Vereeniging in de Vereenigde Staten van Amerika hare voornaamste ondersteuning van de Presbyteriaansche Kerk die net zoo een Geref. leer heeft als onze Hollandsche Geref. Kerken.

Maar nog meer. Er zijn landen zooals Canada waar de Strevers Vereeniging hare voornaamste ondersteuning geniet van de Wesleyaansche Kerk. Als de Strevers

Vereeniging nu dezelfde is als de Methodistische richting van de Wesleyaansche Kerk, hoe komt het dan dat de Wesleyaansche Kerk haar invoert en noodig heeft. Dan heeft de Wesleyaansche Kerk de Strevers Vereeniging niet noodig, en dan is de Strevers Vereeniging overtollig in de Wesleyaansche Kerk. En toch acht de Wesleyaansche Kerk de Strevers Vereeniging als zeer noodzakelijk en dienstbaar.

En dan wat is de ondervinding omtrent de Strevers Vereeniging in gemeenten waar er zulke Vereenigingen bestaan? Dit dat zij een allergezegenste inrichting is en steeds in het belang van de Kerk, en in de zoetste harmonie met de Kerk werkt. Vijftien jaren lang bestaat de Vereeniging reeds en nog nooit heeft zij blijken gegeven dat zij als een apart lichaam naast de Kerk wenschte beschouwd te worden. Sterk genoeg is de Strevers Vereeniging om een mondige houding aan te nemen tegenover de Kerk als zij zulks verkiest want zij telt over de wereld reeds een ledental van over de 3 $\frac{1}{4}$ miljoen. De ondervinding logenstraft dan ook de bewering dat Strevers Vereenigingen *nadeelig* zijn voor- en *onnoodig* zijn in- de Kerk.

Neen! De Strevers Vereeniging is de onschuldige duif van Noach die daar vliegt uit de Ark, niet om zich af te scheiden van de Ark, maar die uitgaat, zooals elke Christen moet uitgaan op het bevel des Heeren, om weldra ten dienste van de Ark terug te keeren met haren olijftak. De dag zal wel komen dat de Christen de arke der zichtbare Kerk niet meer zal noodig hebben zooals Noachs duif bij de tweede uitzending, maar dit zal eerst in den hemel zijn en dit erkent de Strevers Vereeniging ook vol mondig. Maar de heer du Toit ziet in de duif die daar uitvliegt de raaf van Noach die zich heeft afgescheiden van de Ark en niet weer is teruggekeerd.

Ja! een onschuldige vereeniging van jonge menschen is de Strevers Vereeniging om Gods Woord met elkander te behandelen, saam te bidden, en elkander op te beuren in den dienst des Heeren en anderen te winnen voor het

koninkrijk der hemelen. En nu wordt de zaak als zoo een dwaling voorgesteld waartegen de Heer du Toit met al zijn geleerdheid en die van Dr. Kuyper optreedt.

Het is bijna onnoodig den Heer du Toit verder in zijne beweringen omtrent deze zaak te volgen, daar zijn uitgangspunt zoo geheel en al foutief is. Doch laten wij toch zijne volgende punten nagaan.

In zijn tweede Hoofdstuk behandelt hij „De Strevers Vereeniging en het Verbond”. De Strevers Vereeniging zou op voetspoor van het Methodisme op een willekeurige wijze te werk gaan in het classificeeren van menschen in: 1. Geloovigen; 2. Bijna geloovigen; en 3. Ongeloovigen; in voorbijgaan van de Verbondsleer en de Predestinatie leer. De Vereeniging zou de werkende leden beschouwen als geloovigen; de medeleden als diegenen die Christenen wenschen te worden; en dan zou men op alle andere menschen neerzien als verloren. Niemand zou in het oog van de Vereeniging een Christen zijn die niet tot haar ledental behoort.

Is dit waar dan is de Strevers Vereeniging wel een gevaarlijke richting. De Heiland zegt dat het in de laatste dagen zal heeten bij velen: „Ziet hier is de Christus of daar.” Dat er misschien leden van Strevers Vereenigingen zijn die meenen dat men Christus in de Vereeniging alleen kan vinden kan wel waar zijn; maar dit kunnen wij dan niet op rekening van de Vereeniging plaatsen, want hoevelen zijn er toch die dit van hun Kerk meenen, en zouden wij dan de Kerk blameeren om wat eenige harer leden beweren?

Wij kennen de Strevers Vereeniging niet als zoodanig. Wat geschiedt is, dat diegenen die toetreden tot de Vereeniging als werkende leden en de „Belofte” onderteekenen, daarmede zelf te kennen geven dat zij Christenen zijn. En daartoe hebben zij het volste recht. Volgens den Bijbel en de leer onzer Kerk die daarop gegrond is moet men ook overtuigd zijn dat hij een Christen is. En de medeleden die toetreden tot de Vereeniging en daarmede

te kennen geven dat zij Christenen wenschen te worden door behulp van de Vereeniging, hebben het volste recht daartoe. Dat de Vereeniging nu allen buiten haar om beschouwt als een hoop wilde menschen is ons niet bekend. Integendeel weten wij dat de Strevers Vereeniging steeds tracht om een zegen te wezen voor anderen, en de Leeraren en Kerkeradsleden met de grootste achting bejegt, ja, zich afhankelijk stelt van die menschen door ze steeds te raadplegen en hun hulp in te roepen. En het feit ook dat wij de leden der Vereeniging steeds in onze Kerk en aan de Avondmaalstafel zien is een bewijs dat zij erkennen dat er Christenen zijn buiten de Vereeniging om van wie zij kunnen leeren en met wie zij het Genadeverbond wenschen te vernieuwen.

„Voortgaande“ op zijn valsch standpunt behandelt de heer du Toit in zijn derde Hoodstuk—„De Strevers Vereenigin en de Leer.“ De Vereeniging zou geen Belijdenis-Schriften hebben. Maar net zoo goed kon de schrijver van het boekje beweerd hebben dat een Zending-vereeniging in de gemeente van het Methodisme afkomstig is omdat zij ook hare vergaderingen houdt zooals de Methodisten, en geen leer heeft en dus geen Kerk is maar een lichaam naast de Kerk. Hetzelfde kan gezegd worden van een Liefdadigheidsvereeuiging in de gemeente, en een Bidstond etc. Maar hoe belachelijk om zoo te redeneeren! Juist omdat de Strevers Vereeniging geen apart genootschap is heeft zij geene Belijdenisschriften. De Vereeniging staat in verband met gemeente en onder toezicht van den Kerkeraad der gemeente. Zij is een deel der gemeente. Een lid van de Vereeniging is eerst lid van zijn gemeente en dan van de Vereeniging. Geen Vereeniging zal er bestaan anders dan door toestemming van den Kerkeraad. En de Vereenigingen der verschillende gemeenten zijn onafhankelijk van elkander, hoewel zij elkander erkennen en respecteeren.

Maar de schrijver ziet zoo den Antichrist in het Methodisme dat hij verklaart „wie een Vereeniging in de

Kerk sticht is Methodist." Zoo absoluut verkeerd is het Methodisme dat wat er maar eenigzins op gelijk een dwaling is. De schrijver schijnt het Methodisme zoo op zijn brein te hebben dat hij gevaar loopt nog Methodistisch gek te worden. Is het mogelijk dat ons Geref. standpunt ons geen opening geeft tot het beramen van plannen om Gods koninkrijk uit te breiden o.a. door Vereenigen in de Kerk op te richten? Hoe zal men dit kunnen bewijzen? Waarlijk de Dortsche Vaders zouden er om hebben gelachen als zij konden zien hoe hun werk, onder de leiding des Geestes, verricht vandaag als een Doode Zee, zonder uitloop, wordt beschouwd.

Maar waarom beschouwt men dan Vereenigen zooals „Het Volk” en de Vereeniging van C.N.O., en Landbouwvereenigen als noodzakelijk? Waarom op tijdelijk gebied Methodistisch? Als de Kerk een genoegzame Organisatie is in zichzelf voor de geestelijke behoeften des menschen, dan moet de Staat een genoegzame Organisatie zijn voor de burgerlijke behoeften des menschen. Maar kan men redeneeren de Staat kan fouten en gebreken hebben waartegen men zich moet verzetten door Organisaties. En wie zal kunnen ontkennen dat de Kerk ook niet hare fouten en gebreken heeft, hoe zuiver naar de Schrift de leer van de Kerk moge zijn? Wat is er volmaakt op aarde? Neen! de goddeloosheid en onverschilligheid neemt met rassche schreden toe; en als wij niet op Gods woord voortbouwende, de pinnen onzer tenten wijder uitslaan, dan wordt de Kerk hoe langer hoe machtelooser tegen den stroom des tijds. Als wij niet volgens de schrift meer de menschen *dwingen om in te gaan* dan schieten wij tekort aan onze roeping als Christenen. Te vergeefs zullen wij onszelven vleien met een zuivere leer zoo wij de bevelen des Heeren niet nakomen. Men vliedt voor den Pans van Rome, maar men kan van de leer zijner Kerk een Paus maken, dien men boven het ware Hoofd stelt.

Nadat de Schrijver van het Boekje te vergeefs in de

Constitutie der Strevers Vereeniging heeft gezocht naar de zuivere leer, gaat hij over om te spreken van „De Strevers Vereeniging en het Leven.” Luther en Calvijn hadden gezegd: „Eerst de leer en daaruit het leven”; en nu zouden de Strevers zeggen: „Neen! geen leer maar alleen het leven.” Hoe een eenpootig dingetje schildert de Schrijver ons af met een massief theologische pen! Een spotprent hangt hij op voor de eenvoudigen. Wist men niet beter dan zou men haast bij het lezen van het boekje meenen, dat als men maar net niet een Strever is dan is alles regt, of men nu al ook de grootste goddeloosheid bedrijft onder den mantel van een zuiveren leer. Had de Schrijver maar gewaarschuwd tegen goddelooze praktijken van ouze dagen, in plaats van op te treden tegen een Vereeniging die zich beijvert om anderen recht te helpen, hoe edeler en Christelijker zou zijn werk geweest zijn. Maar helaas! men is dikwijls meer bevreesd dat men te ver zal gaan met zijn godsdienst, dan men bevreesd is dat hij te ver zal achterblijven.

Gewis zou de Strevers Vereeniging gevaarlijk zijn indien zij dweept met het leven ten koste van de leer. Dan zou haar godsdienst een geest zonder lichaam zijn op aarde, een spooksel, waarvoor men bevreesd moet zijn. Maar de Strevers Vereeniging heeft nog geen vrees ingeboezemd in de Kerk waarin zij werkt. Wat de Vereeniging wel degelijk reeds heeft gedaan is om vele voormannen in de Kerk tot ernstig nadenken te brengen. Waarlijk als onze jonge menschen beginnen te ontwaken tot een ernstig geestelijk leven dan is het tijd dat wij onze oogen open maken en onzelve afvragen: is de dood niet in den pot? Is het niet Gods hand die er te bespeuren is onder de jonge mensen en die ons wijst naar een groote herleving in de Kerk, welke wij niet mogen tegenwerken? Wel moeten wij ons wachten tegen een overdreven uiterlijken godsdienst; maar nog grooter gevaar is er in een dooden vormgodsdienst.—„Niet een iegelijk, die tot mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het

koningrijk der hemelen, maar die daar *doet* den wil mijns Vaders die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot mij zeggen: Heere, Heere!—En dan zal ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van mij, gij, die de ongerechtigheid werkt" (Mat. 7 v. 21, 22 en 23. De hardste woorden welke de Heiland ook op aarde heeft geuit waren gericht tegen de Schriftgeleerden en Farizeen, de voormannen van die dagen op godsdienstig gebied, de blinde leidlieden der blinden, die volgens hun meening zoo uiterst secuur waren in de leer, doch die als de witgepleisterde graven vol doodsbeenderen waren, omdat hun leven zoo ver tekort schoot bij, ja! ook in strijd was met, hunne belijdenis.

En is het groot gebrek van de Kerk in onze dagen ook niet dat er zoo min leven is, zooals de heer du Toit zelf in zijn boekje erkent? Maar dit leven moet volgens den heer du Toit door de geregelde Bediening des woords en der Sacramenten komen. Het is waar Gods Geest werkt door deze middelen en dit erkent de Strevers Vereeniging ook. Maar dan geeft God ook een vrij gebruik van Zijn woord aan elkeen; ook zijn de Sacramenten in een zekere mate vrij. Wij hebben geen recht de genade middelen in banden te leggen, wanneer de Heiland zelf zegt: „Zoo iemand dorst, die kome tot mij en drinke" (Joh. 7 v. 37). Veel minder hebben wij recht perken te stellen aan de werking van Gods Geest want de Heiland zegt van den Geest „De wind blaast, waarheen hij wil" (Joh. 3 v. 8). O! dat wij meer in de vrijheid mogen staan met welke ons Christus vrijgemaakt heeft (Gal. 5 v. 1), opdat wij meer de volheid Gods in Christus mogen smaken. Hoe pijnlijk toch om ons zelve in den dienst des Heeren steeds in de eerste plaats af te vragen: „Ben ik wel in de perken van de leer mijner Kerk? Alsof de leer ons moet leiden in den dienst van God tot de volle inwoning van Gods Geest. Neen! Gods Geest moet ons leiden tot de vervulling van de leer. „Eerst de leer en daaruit het leven" wat ons voorbeeld betreft, wat de

uitkomst van de leer op ons leven betreft; maar „eerst het leven en dan de leer” wat de kracht Gods betreft die ons in de waarheid moet leiden. Wat helpt het ons toch aan de Dortsche Vaders vast te klemmen, zonder hunne gezindheid met ons om te dragen? Wij nemen toch aan dat onze Kerk-leer onder de leiding des Geestes is opgesteld. Wel dan is de uitvoering der leer ook afhankelijk van de werking des Geestes. Wij behooren ook te zijn „Dienaars des nieuwen testaments, niet der letter, maar des Geestes: want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” (2 Cor. 3 v. 6).

Het laatste Hoofdstuk van het boekje dat handelt over „De Strevers Vereeniging en het Ambt” spant de kroon. Het doel der Vereeniging is niet alleen een ernstig Christelijk leven en vriendschappelijk verkeer onder hare leden te bevorderen, maar ook *hen meer bruikbaar te maken in het werk des Heeren*”. Deze bruikbaarheid zou dan bestaan in het zielen winnen, hoewel deze uitdrukking niet voorkomt in de Model Constitutie en Reglementen van de Vereeniging. Maar de heer du Toit is nu eenmaal bezig om te fitten, en alle geestdrijverij wordt nu der Strevers Vereeniging ten laste gelegd. De uitdrukking *zielen winnen* ontleent hij aan het *Christian Student*, VI 2 p. 5. Nu de Strevers Vereeniging heeft zoo min te maken met *Christelijke Studenten Vereeniging* als met het *Methodisme*. Maar de heer du Toit wil het nu maar zoo hebben; en geen wonder want de eerste dwaling leidt gewoonlijk tot een volgende. Zoo ook legt de heer du Toit de leuze van de Christelijke Studenten Vereeniging namelijk: „De wereld voor Christus in dit geslacht” ten laste van de Strevers Vereeniging. Gewis een bijtende onkunde!

Nu tegen de uitdrukking *zielen winnen* hebben wij het ook niet omdat de Heere Zijne discipelen heeft geroepen om te zijn *visschers der menschen* (Mat. 4 v. 19); en ook omdat de Dortsche Vaders de uitdrukking aannamen Heidelbergischen Catechismus Antw. 86 „en dat door

onzen godzaligen wandel onze naaste ook voor Christus *gewonnen worde.*" Gelukkig dat deze uitdrukking voorkomt in den Catechismus, anders had de schrijver van het boekje haar zekerlijk verworpen.

Maar dan spreekt de Schrijver van een *ambtelijk* zielen winnen en een *tweede soort* winnen. Alleen de ambtsdrager in de Kerk, zooals de Leeraar en de Ouderling en misschien ook de Diaken, zou het *buitengewone ambt* van zielen winnen, d. w. z. *de uitverkorenen toebrengen*, bekleeden. Verpletterende verantwoordelijkheid op den Ambtsdrager!!! Een gewoon lidmaat zou ook zielen kunnen winnen op een manier, niet ten volle, maar door *met zijn broeder over zijn ziel te spreken, of om hem van zijn ongeloof te genezen, of om hem, geloovig zijnde, van dwaling in leer of leven terug te brengen.* Als een broeder b.v. in de drankzonde vervalt, of zijn ziel door dwaalleer opgehouden wordt, moet zijn medebroeder hem ter hulpe komen." De medebroeder moet net oppassen dat hij de ziel van zijn broeder niet wint, al gevoelt hij zich daartoe ook van God geroepen, want hij is niet *Geroepen, Beproefd en Bevestigd* tot het *buitengewone ambt* van zielen winnen. Alsof deze tweede soort van winnen nu zal helpen aan onzen broeder, als wij hem niet ten volle winnen. Gelukkig kan de Schrijver Dr. A. Kuiper niet krijgen om aan zijn zijde te staan in deze gekke opvatting.

Natuurlijk erkennen de Strevers als leden der Kerk deze Bijbelsche ambten in de Kerk, en zoeken zij ook de Leeraars en Ouderlingen en Diakenen niet in de wielen te rijden in de uitvoering van hun ambt; integendeel zoeken zij deze personen te helpen in den dienst des Heeren. Arme Kerkedenaar ook die niet de hulp van zijn medechristen in de gemeente noodig heeft! Arme gemeente wier geloovigen als onvruchtbare takken aan den boom zijn, of als takken die een *soort* van vrucht dragen verschillend in gehalte van de vrucht van de andere, of rechte takken! Wat kon de Heere toch bedoeld hebben met het woord: „Hierin is mijn Vader verheerlijkt dat gij

veel vrucht draagt"? (Joh. 15 v. 8) En wederom: „Laat uw licht zoo schijnen voor de mensch" (Mat. 5 v. 16). Zou dit alleen bedoeld wezen voor ambtdragers in de gemeente? Zou de heer du Toit ons dan een beschrijving willen geven van de vrucht en het licht, welke het gewoon lidmaat van zich moet afgeven? En wat kon Mozes bedoeld hebben toen hem geboodschapt werd dat Eldad en Medad in het leger profeteerden en toen hij zeide: „Och of al het volk des Heeren profeten waren, dat de Heere zijn Geest over hen gawe!" (Numeri 11 v. 29)? En wat kon de Heere door den mond van den profeet Joel bedoeld hebben met het woord: „En daarna zal het geschieden, dat ik mijnen Geest zal uitgieten over alle vleesch, en uwe zonen en uwe dochteren zullen profeteren etc." (Joel 2 v. 28), hetwelk vervuld is geworden op den Pinksterdag (Hand. 2 v. 17)? En wat zegt Jakobns: „Broeders! indien *iemand* onder u van de waarheid is afgedwaald, en hem *iemand* bekeert, die wete, dat *degene*, die een zondaar van de dwaling zijns wegs bekeert, *eene ziel van den dood zal behouden* (Jak. 5 v. 19 en 20). Nu het woord Gods geeft een groote ruimte voor *zielen winnen*. Laat de ambtdrager in de gemeente zich dus niet de monopolie van zielen winnen toeëigenen, maar zijn ambt recht gebruiken in het leiden van dit heertijk werk en zich verblijden wanneer hij volgelingen krijgt, zelfs onder de jonge menschen en kinderen.

Onze heraut van de dwalingen der Strevers Vereeniging eindigt zijn boekje met de aanhaling van de leuze der „Christelijke Studenten Vereeniging" namelijk: „De wereld voor Christus in dit geslacht" om aan te toonen dat de Strevers Vereeniging De leer van de algemeene genade verkondigt. Waarlijk genoeg om een onkundige tot een *algemeene dwaling* te brengen met betrekking tot de Strevers Vereeniging. Neen! de heer du Toit zij gerust—de predestinatie leer, ons cor ecclesiae, wordt nog zuiver gehandhaafd, ook door de Strevers die leden onzer Kerk

zijn. Geen *algemeene genade* wordt verkondigd maar een *Genadigen Heer* voor allen volgens Markus 16 v. 15.

Met het Geref. Maandblad eindigen ook wij met de vraag:—„Of het een leeraar waardig is vijandig en smalend op te treden tegen jongelieden die zich voorgenomen hebben den wil des Heeren tot wet van hun leven te maken; elke dag te bidden en den Bijbel te lezen; de godsdienstoefening der gemeente geregeld bij te wonen, en een Christelijk leven te leiden? Wat moet de invloed hiervan zijn op het onverschillig deel der gemeente? Waarlijk met zulk een doode, ongevoelige orthodoxie behoeft men zich niet te verwonderen, als de Kerk meer gelijkt op een vallei van doodsbeenderen, dan op een woonstede Gods in den Geest. Met alle bescheidenheid, maar met allen ernst roepen wij den schrijver toe:—„Man Gods de dood is den pot.”
